

PESCARUL ȘI PEȘTIȘORUL DE AUR

BINE, EȘTI
LIBER SĂ PLECI.

TE ROG,
DĂ-MI DRUMUL!

ERA ODATĂ CA NICIODATĂ UN PESCAR, CARE TRĂIA CU NEVASTA SA ÎNTR-UN BORDEI DĂRĂPĂNAT DE PE ȚĂRMUL MĂRII. ÎNTR-O ZI, CÂND IEȘI LA PESCUIT, BĂRBATUL PRINSE UN PEȘTE MIC ȘI STRĂLUCITOR.

– CRUȚĂ-MĂ, PESCARULE, CĂCI NU SUNT PEȘTE, CI UN PRINȚ FERMECAT! ÎI ZISE MICA FĂPTURĂ. NICI NU-S BUN DE MÂNCAT, AȘA CĂ, ROGU-TE, DĂ-MI DRUMUL!

MILOS DIN FIRE, PESCARUL ÎL PUSE ÎN APOI ÎN APĂ.

ÎNTOARCE-TE
SĂ-ȚI ÎNDEPLINEASCĂ
O DORINȚĂ!

PESCARUL SE DUSE ACASĂ, UNDE NEVASTA ÎNDATĂ SĂRI CU GURA PE EL:

- DAR N-AI PRINS NIMIC AZI, BĂRBATE?
- DOAR UN PEȘTIȘOR DE AUR CARE A ZIS CĂ E DE FAPT UN PRINȚ, AȘA CĂ I-AM DAT DRUMUL ÎN APĂ, RĂSPUNSE BĂRBATUL.
- ȘI NU ȚI-AI PUS NICIO DORINȚĂ? ÎNTREBĂ FEMEIA.
- NU, CE-AR FI TREBUIȚ SĂ-MI DORESC? ZISE EL.
- DU-TE ÎNAPOI ȘI SPUNE-I CĂ VREM O CASĂ FRUMOASĂ.

PESCARUL FĂCU ÎNTOCMAI DUPĂ PORUNCA NEVESTEI SALE.

BINE, MĂ DUC.

BĂRBATUL SE ÎNTOARSE PE ȚĂRMUL MĂRII, UNDE STRIGĂ:
– PEȘTIȘORULE, VINO, TE ROG, CĂCI NEVASTA MEA VREA
SĂ-I ÎNDEPLINEȘTI O DORINȚĂ!

PEȘTIȘORUL DE AUR APĂRU DE ÎNDATĂ ȘI-L ÎNTREBĂ CE-ȘI
DOREȘTE.

– NU MAI VREA SĂ TRĂIASCĂ ÎNTR-UN BORDEI DĂRĂPĂ-
NAT, CI ÎNTR-O CASĂ FRUMOASĂ, RĂSPUNSE PESCARUL.

– DORINȚA I-A FOST ÎNDEPLINITĂ.

ARE DEJA CASA
DORITĂ.

SOTIA MEA VREA
SĂ-I ÎNDEPLINEȘTI
O DORINȚĂ.

